

De grootste ontkenning van de noden van een wortelsysteem is dat ze het moeten redden in 'bomengrond met een beetje organische stof'

Bomen kunnen niet vooruitkijken

Elke lezer van Boom in Business heeft er op een of andere manier mee te maken: potgrond, bomengrond, bomengranulaat, bomenzand, bomenmengsels – veel verschillende namen voor alles wat bij en om boomwortels wordt gestopt. Er komt heel wat kennis kijken bij het produceren van een grondtype waarbij bomen zich lekker voelen. Daarover gaat het in deze uitgave van Boom in Business.

Ik heb niet één van de artikelen die op de volgende pagina's staan afgedrukt, gelezen of gezien. Er is dus een redelijk grote kans dat ik hier dingen schrijf die indruisen tegen de mening van anderen. Op zich vind ik dat niet erg: iedereen heeft recht op een mening. Die van mij wijkt vaak af. Dat komt doordat ik al vroeg in mijn leven heb geleerd om te kijken. Kijken zonder te oordelen, kijken en nog eens kijken, zonder een mening te vormen. Dat heet waarnemen. Door vaak en veel waar te nemen zonder een mening te vormen, krijg je vanzelf een beeld en uitleg.

Als boomverzorger heb ik meer geleerd van de bomen zelf dan van boeken over bomen. Bij het planten en verplanten van tienduizenden bomen heb ik gezien hoe bomen hun onvrede

toonden met het mengsel waarin ze moesten groeien. Daarbij viel het me op dat veel bomen enorm hun best doen om zo snel mogelijk met hun wortels uit het plantgat te groeien, met andere woorden: zo snel mogelijk in de vaste grond. Dat doen ze om een reden.

Bomen willen zich na het planten zo snel mogelijk verankeren. Dat doen ze onder invloed van de belasting op de kruin. Hoe lager de belasting, hoe minder wortels ze maken. Waarom zouden ze meer maken? Bomen kunnen niet vooruitkijken of anticiperen. Als je ze aan lange palen vastmaakt, is het gevolg dus dat ze minder wortels maken en dat je vaker water moet geven. En als bomen in allerlei bomenmengsels worden geplant, worden ze onrustig. Ze zoeken zich gek naar het bodemleven dat ze nodig hebben om te kunnen groeien. Boomwortels zijn sterk afhankelijk van de suikers die ze van bovenaf krijgen. Bomen zijn best ongeduldig: als een nieuwe wortel niet binnen een paar weken een symbiose aangaat met schimmels en/of bacteriën, wordt de arme, blinde, zoekende wortel simpelweg afgestoten. Zolang de boom nog energie heeft, zal hij nieuwe wortels blijven maken.

De meeste bomen zijn helemaal niet blij met bomengrondmengsels. Als er te grote brokken in zitten, blijven deze opwaarts bewegen, tot ze op de oppervlakte liggen. Als er te veel compost in zit, krijgen de bomen zuurstofgebrek. En als de grond te eevormig is, hebben ze geen houvast (knikkerbad). Bomen zijn aan één kant best selectief, maar aan de andere kant kunnen ze gezond groeien op plaatsen die de draak steken met alles wat wij elkaar vertellen over hoe de grond rond boomwortels eruit moet zien. Maar de grootste ontkenning van de noden van een wortelsysteem bij het planten en verplanten van bomen is dat ze het moeten redden in 'bomengrond met een beetje organische stof', getuige de duizenden bomen die in bomengrondgroeiplaatsen simpelweg staan te kwarren, omdat ze niet kunnen groeien op een plek waar ze hun symbionten niet kunnen vinden.

